

BrExit, RaXit

Painava lumivaippa peittää pakkasessa värjöttelevää maisemaa. Kylmyyden jähmettämät puut kantavat taakkaansa äänettömän tyyninä, suorastaan juhlallisella hartaudella helmikuun helmeilevässä auringon kirkkaudessa. Satunnainen tuulenvire saa koko metsän huojumaan majesteettillisen hitaassa liikkeessä saaden oksilta irtoamaan lunta kimaltelemaan jalokivisateen lailla pakkassäässä, vaeltaessaan kirkkaan harson lailla metsän halki vain sataakseen hangen pintaan. Talvi pitää otteessaan luomakuntaa. Vielä on edessä pimeitä tuiskuöitä, pilvisiä päiviä, kylmiä öitä. Nousevat ja pidentyvät auringon kaaret lopulta siivoaa lumiset metsät, jäiset järvet, kevättä kohden.

Kevät koittaa myös pienentyvälle Euroopan unionille. Maaliskuun lopun auringonpaiste viimeistään sulattaa hangen alle piiloon jääneet syksyn ja talven saastat 29.3 lauantaina, kun Iso Britannia karistaa Brysselin tomut jaloistaan ja eroaa unionista. Kansanäänestyksen niukka eroa kannattaneiden voitto on vaatinut ennennäkemättömän vaikeat neuvottelut EU:n kanssa, sekä myös vaikeat äänestykset syntyneestä erosopimuksesta brittiparlamentissa. Ulkopuolisen silmiin näyttää parlamentin istunnot lähinnä kiivailta vaaliväittelyiltä välihuutoineen, mutta Euroopan pitkäikäisimpiin kuuluva kansanedustuslaitos vain sattuu kyseisellä tavalla toimivan, ja toimineen satoja vuosia. Lopullinen ero saattaa myös siirtyä ”syssymmälle” mutta toteutuvan kaikesta huolimatta.

On hienoa että suuriakin liittoutumia ja valtioita voi purkaa pienempiin osiinsa, ja hankalista erota demokraattisen prosessin kautta neuvotteluteitse. Paljon ratkaisee eroavien oma kanta prosessin alkuun saattamisessa. Sorääniltäkään ei prosessin kuluessa voi välttyä, suurimmaksi osaksi niitä kuuluu liittoutumaan jäävien taholta. Lopulta on kuitenkin parempi sekä liittoutumalle että eroajalle että ero tapahtuu, eikä vastahakoisessa liitossa tarvitse kärvistellä.

Kuluvana keväänä pääsee jokainen äänioikeutettu Suomalainen taas vaaliurnien ääreen peräti kahteen kertaan Huhti- ja Toukokuussa. Toistaiseksi vaalilupauksen suhteen on vielä ollut melko hiljaista, mutta lämpenevien kevätsäiden mukana myös ilmapiiri kuumenee mitä lähemmäksi määräpäivää käydään. Taas on luvassa levenevää leipää köyhän kansan pureskeltavaksi, ja lisää särvintä niille joilla jo leipää olikin. Ja jos terveys sattuisi pettämään, niin sitäkin pääsee korjaamaan huippuunsa viritetyillä terveysasemilla ihan naapurissa melkein ilmaiseksi. Eurovaalien lupaukset jäivät tosin ensimmäisten vaalien jalkoihin, mitäpä sitä lupailemaan kun valituksi tultuaan pääsee kauas vaalikarjan mölinää kuulemasta, Brysselin lihapatojen ääreen. Paras lupaus mitä eurovaaliehdokas voikin äänestäjilleen antaa on, että ette hänestä mitään kuule ettekä näe muutama vuoteen.

Yhden vaalilupauksen voisivat ehdokkaat oikeasti yhteisellä sopimuksella kuitenkin sitoutua toteuttamaan, nimittäin parantamaan vanhusten hoidon tasoa. Yksityiset riistäjäfirmat vanhuksia hoitamassa tulisi kieltää ja palata perusasioiden ääreen. Yhteiskunnan ylläpitämät vanhainkodit ja hoitolaitokset toteuttivat tehtävänsä aikaisemmin vähintäänkin tyydyttävästi, vaikkakin kustannuksiltaan hieman korkeammalla hinnalla. Kustannustehokkuutta metsästettäessä vain tahtoi joidenkin puolueiden rahanahneus päästä voitolle, ja leikkaukset oli helppo toteuttaa vanhuksista ja vaivaisista välittämättä. Vaahteramäen Eemelistä tutun vaivaistalon, ilkeine komentoorineen, pystyttäminen joka kuntaan ehkä olikin lopullinen tavoite leikkausten takana. Lopputulos ei kauas tavoitteesta heitä, kauhu-uutisia yksityisistä hoitolaitoksista kuultuansa.

Ps. Jos joku odotti allekirjoittaneen ottavan mitenkään kantaa RaXit:iin, eli Rahkosen eroon Kokkolasta-No comment!

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi